

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marțea, Joi și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoială ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Datorie și onoare

— Imprumutul național —

(x) Cu arma și cu banii noștri avem să ne grăbim în ajutorul noului stat românesc.

Voinicii ardeleni și vânătorii vechiului regat stau la hotare, să stângă ultimele scânteii ale războiului. Pe noi, cei rămași acasă, ne așteaptă altă datorie și altă onoare.

În 1 Martie n. 1919 se încep subscrierile la *imprumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919*, emis de statul român prin Consiliul Dirigent din Sibiu.

Prospectul, apărut în ziarele țării noastre, a fost primit cu sentimente de mulțumire și însuflețire patriotică în toate părțile poporului din Ardeal, Bănat și părțile ungurene locuite de români.

Cetățenii știu pretutindeni, în teritoriile acestea, că statul român se bucură de *mare credit* la țările bogate și civilizate ale apusului. Zilnic se anunță subscrieri nouă. Prin urmare, izbânda deplină a imprumutului este mai mult decât sigură.

Orcare român simte, în clipele glorioase de astăzi, că banul dat cu prilejul imprumutului național, slujește nu numai interesele sale particulare, ci și interesele mari ale neamului întreg.

Ce fel de foloase ni se pun în vedere?

Prospectul de subscrieri ne spune, că imprumutul este scutit de orice dare; bonurile de tezaur se primesc (în valoare nominală) ca garanții și cauțiuni la toate casele publice; bonurile pot fi lombardate (până la 5% a valorii nominale). Afară de acestea, ele se primesc în valoare nominală la *plata pământurilor parcelate*, conform proiectatei reforme agrare.

Acest imprumut național — ne scrie un financiar specialist — este unul dintre cele mai favorabile modalități pentru lichidarea numerarului de coroane, probabil și ultima modalitate favorabilă. Cine nu se folosește de această ocazie, nu va mai putea forma nici chiar pretext de reproș la adresa Consiliului Dirigent, în privința lichidării coroanelor.

Ear, dl. N. Iorga, într'un frumos cuvânt sub titlul *O ctitorie*, face în Neamul Românesc, despre imprumutul Unirii, următoarea asemănare ingenioasă:

«E vorba nu de un negoț, de o plasare de fonduri, ci de altceva.

Odată se vorbea mult de exemplul Doamnei lui Neagoe.

Biserica de la Argeș era în lucru: mare și mândră clădire, în zidurile căreia

spune legenda că și viața de om fusese închisă. N'ajungeau toate mijloacele vistieriei pentru a se isprăvi marele început. Atunci soția Voevodului, urmașa Impăraților Balcanilor, a strâns tot ce se ascundea ca nestimate și aur, în moștenirea bătrână pe care o adusese, ca pribeagă, soțului ei domnesc, și cu mână largă a dat-o — pentru opera veșnică.

Mare și mândră clădire a început și neamul nostru astăzi.

Viață, scumpă viață, e închisă în zidurile ei ce se ridică. Până să ajungem la acoperiș se cere multă trudă și jertfă multă. Și cum e a noastră, a tuturor, opera, se cere ca noi toți să facem ca Doamna lui Neagoe.

Căci e vorba de *o ctitorie*, pe care împreună ni se cere s'o facem».

*

La marea operă a imprumutului național avem să contribuim cu dragă inimă.

Bani gata se găsesc astăzi ca niciodată, și la săteni, și la alții.

Și dacă am dat, în vreme de patru ani, de *opt ori* pentru imprumutul de război al unui guvern mașter, acum să dăm în sfârșit pentru o stăpânire binevoitoare și părintească, unde banul nu se cheltuiește nici în vânt, nici împotriva noastră.

Problema propagandei religioase

I

Mulțămită proniciei cerești, am ajuns s'o vedem în programul unui congres preoțesc!

Pentru ridicarea nimbului tagmei preoțești, pentru întărirea credinței și pentru căldura dătătoare de putere și de viață, ce-o va avea s'o deie bisericii, peste tot vieții religioase, această problemă va forma punctul culminant din program. E una din cele mai de seamă, dar totodată și din cele mai grele.

Greutatea nu stă în alcătuirea și aflarea mijloacelor de propagandă, ci în munca stăruitoare, în râvna de care se cere să fie pătruns fiecare preot în misiunea sa duhovnicească.

De câțori problema a fost obiectul de discuție a atâtor conferențe preoțești și sinoade protopopești! S'a scris de mulțuri despre însemnătatea ei. Durere însă, la ceva hotărât și sistematic nu s'a ajuns. Modestele discuții și propuneri ale unor preoți, dornici de propagandă vie, au rămas concluse și articole îngropate în arhive.

Nu vom căuta să desvălim vitregimea

trecutului. Într'un fel sau altul, sântem mai toți greșiți.

Reînviați acum și chemați, prin biruința învierii naționale, la o viață nouă, să fortificăm granițele, să punem temelii puternice unei vieți interne firești, mândre și înălțătoare în toate lucrările ei.

Nu peste mult, preoțimea celor trei eparhii ortodoxe române se va întruni în congres, spre a-și statori programa de muncă în viitor.

Fiind preotul părintele sufietesc al unui număr de credincioși cu diferite ocupații, acest congres se deosebește de altele. Pe lângă hotărâri speciale, vor trebui stabilite și diferite norme, care să țină preoțimea într'o legătură naturală cu toți ceilalți factori culturali, cu toate celelalte societăți în care după tagme și ocupațiuni s'a strâns omenimea. Dela raportul în care vom ști să aducem viața, munca noastră, a acelora cu cari sântem orânduși a o petrece împreună, atârnă întreg sporul și toată roada ostenelelor noastre. Căci dacă îndeletnicirile noastre, de propagandă religioasă-culturală, precum de orice soi de muncă, nu vor fi sprijinite cu inimă înțelegătoare, îndeosebi din partea intelectualilor din satul sau orașul de sub păstorirea noastră, — înzădar ne ostenim.

Prin constituția bisericii noastre, comitete parohiale și protopopești, precum sinoade protopopești și eparhiale prin congres, membrii căror corporațiuni, în număr dublu sânt mireni, s'ar crede că este o legătură destul de firească între activitatea preoților și a mirenilor. În chestii administrative o mai găsim, dar sufletești mai puțin.

Cu excepții răslețe, venit-a vre-un intelectual, conducător al poporului, cum se numește, fie în sinodul protopopesc, fie în cel eparhial, fie în congres, să dezbătă mai deaproape scăderile poporului și să statorească mijloc de îndreptare? Datu-s'a vre-o îndrumare de propagandă mai pronunțată în cele religioase? Lutu-s'a hotărâre pentru înjgheberea vre-unui cerc misionar din preoți și mireni, pentru combaterea atâtor secte, care au început să se încuibă cu de-abinele în unele din satele noastre?

Venit-a vre-un deputat sinodal sau congresual să facă dare de seamă alegătorilor, să se informeze despre păsurile lor în cursul celor 3 ani de zile? Până ce-i alegi, până atunci stau de vorbă cu preoți de la sate; după alegeri, — altă căciulă!

(Vom continua.)

Cauze și mijloace

— Dela o conferință preotească ținută în Franța —

Preotul militar în reg. 64, părintele *Eugen Munteanu*, a ținut în vara anului 1918 la o conferință a preoților români dela o divizie aflătoare pe câmpul de luptă în Franța la *Mars le Tour*, următoarea cuvântare:

Fraților!

Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, ear pe deapropoalele tău ca însuși pe pe tine.

Mat. 22, 36—40.

Nici o problemă n'a preocupat întru atâta interesul publicului, ca problema uriașului război, care stă fără seamă în analele istoriei în privința extensiunii, a numărului luptătorilor, a mijloacelor bănești și a tehnicei ce i s'a pus la dispoziție.

În fața catastrofei universale, fără voie privirile se îndreaptă asupra cauzelor și asupra mijloacelor preventive, care să pună stavilă repetirii unui astfel de măcel.

În general se afirmă, că războiul l-a provocat neînțelegerea venită din interese economice, precum și tendințe de egemonie în politica universală.

Acestea sânt numai cauzele mai apropiate.

Cauzele care de regulă servesc ca material de conflict, au fost și sânt: ambițiile deșarte de domnie, vanitatea jignită, lăcomia, invidia și lipsa de dreptate. Acestea sânt cauzele permanente ale fiecărui război, le aflăm în fiecare război ca motive de acțiune.

Și ce sânt aceste cauze, dacă nu înseși patimile noastre omenești, manifestate în cea mai dureroasă formă.

Jertfele ce se cer omenimii întregi, cu toate lipsele și mizeria enormă ce o îndură, nu este altceva decât rezultatul logic al patimilor noastre, descoperirea dreptății lui Dumnezeu, care răsplătește fiecărui după faptele lui.

S'a sculat popor contra poporului și regat contra regatului, pentru-că nu noi ținem patimile în stăpânire, ci *patimile* ne țin pe noi în stăpânirea lor. După 2 mii de ani, cu toată cultura trimbitată, am rămas aproape tot atât de păgâni, ca popoarele de înaintea nașterii lui Hristos.

Ne-a ajuns acest război, fiind-că ziua de azi sânt creștini mai mult după formă. Am păcătuit contra celei mai elementare porunci a legii creștine, în contra *iubirii lui Dumnezeu și a deapropoalei*.

Mântuitorul ni-a arătat sâmburele întregii chestiuni, dela care atârână toată fericirea sau nefericirea genului omenesc, după cum vom asculta sau ne vom abate dela învățătura dumnezească.

Omenimea n'a înțeles această învățătură singură mântuitoare. Rezultatul îl vedem: șiroaie de sânge, lacrimile mamei, ale văduvelor și orfanilor fără de număr, foametea, scumpetea și ținuturi devastate.

Nu tot așa e în regimul plantelor. O plantă își acaparează numai atâta teren de cât are absolută trebuință pentru trai. Orce animal răpește dacă îl numim răpitor (afară de câte-va excepții) numai atât, cât are trebuință necondiționat pentru existență.

Dacă ne-am mulțăm și noi numai cu strictul necesar pentru ducerea unei vieți cinstite, am evita cele mai multe conflicte.

Omii însă de obicei vrea mai mult, decât îi trebuie; vrea bunul vecinului,

al deapropoalei, vrea să l aservim cu interesele lui materiale, morale și intelectuale, vrea să-l țină în dependență de puterea sa.

Oare n'ar fi mai practic să ne mulțămim cu mai puțin, să lăsăm pe fiecare să trăească, și astfel să trăim și noi în pace fără frică de ziua de mâne?

Mântuitorul când ne cere să ne deprindem în virtuți creștinești și să ne învingem patimile, el nu are în vedere decât bunul trai, buna înțelegere dintre oameni.

Așa dar principiul profesat și urinat până acum «dinte pentru dinte» trebuie să-l părăsim, dacă voim să avem pace și să ne bucurăm de mult puținul ce-l avem, dacă vrem să ne numim creștini adevărați, și trebuie să urmăm cuvintele Mântuitorului «deci toate câte voiți să vă facă oamenii, faceți și voi lor asemenea». (Mat. 6—12).

Și fiind-că nimenea nu dorește să i se facă nedreptate și răutăți, urmează că nici el să nu facă altora lucruri de felul acesta.

Poporul nostru demult a recunoscut acest adevăr, când în formă de proverb zice: «Ce ție nu-ți place, altuia nu face». Acelaș lucru îl aflăm în dreptul roman în «Institutiones», cart. I.: «Juris praeceptae sunt haec: Honestae vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere». —

Pe lângă patima amintită joacă în viața noastră rol dezastruos *fățarnicia*. «Așa și voi pe dinafară vă arătați oamenilor drepti, pe dinlăuntru însă sânteți plini de *fățarnicie și nelegiuire*». (Mat. 23—28).

Dacă aceste două vicii le putem înlătura din calea adevărului și dreptății, putem păși pe calea virtuților creștinești, dar mai curând nu.

E datorința noastră că odată recunoscută calea binelui și a mântuirii, să avem și curajul de a trăi în conformitate cu aceste precepte. Nu tot cel ce zice: «Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerului, ci acela ce face voia Tatălui care este în ceruri.» (Mat. 6, 21).

Evangelistul Ioan zice: Copiii mei nu vă iubiți numai cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

Mântuitorul nostru a recunoscut că aici zace piedeca principală în drumul spre fericirea genului omenesc și a sbiciuit totdeauna fără cruțare pe oamenii farisei și fățarnici.

Credința fără fapte moartă este.

Trebuie să ne deprindem în exercitarea virtuților creștinești, dacă voim să ajungem la desăvârșire.

Trebuie să fim: blânzi, răbdători, mihoși, iertători, iubitori de pace. Trebuie să ne învățăm a birui *răul cu binele* și să nu fim răsbunători.

Dumnezeu nu e răsbunător, căci zice: «Nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu».

În rugăciunea noastră ne rugăm: «Și ne eartă nouă pacatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri». Prin aceasta noi înșine ne spunem judecata. Dacă nu iertăm greșiților noștri, nici noi nu putem conta, ca Dumnezeu să ne ierte nouă pacatele noastre.

«Căutați ca nimenea să nu răsplătească cuiva rău cu rău, bucurați-vă în totdeauna, rugați-vă neîncetat, în toate mulțămii, căci aceasta este voia lui Dumnezeu Hristos Isus pentru noi». (Pavel Ep. c. Tesal. 16).

Acesta este idealul unui creștin adevărat.

Ca să ajungem împărăția lui Dumnezeu pe pământ, nu ajută nici cuvintele frumoase, nici legile riguroase, nici forța aplicată de sus, ci numai reformarea caracterului omenesc.

Lupta ce am dus-o până acum față de dușmanul nostru extern, care îl numim deapropoalele noastre, să o transformăm în lupta contra dușmanului *intern*: patimile și instinctele, adevărații dușmanii ai omului, ai fericirii omenești pe pământ.

Dacă voim să avem pace pe pământ și în lume, dacă vrem să gustăm fericiri și mulțumiți bunurile pământești, sociale, toate avantajile ce le avem din conviețuirea în armonie, trebuie să ne înfrânăm instinctele, căci ele sânt care ne pun lațul ispitei.

Această pace a lumii să n'o așteptăm nici dela arbitrii internaționali, nici dela Liga popoarelor, nici dela conferința de pace, ci dela *noi* înșine.

Când noi vom deveni creștini și oameni conform învățăturilor Mântuitorului, atunci toate aceste mijloace, de caracter mai mult teoretic, devin de prisos.

Spre ajungerea țintei fixate trebuie să începem cu regenerarea în acest spirit a copiilor noștri în anii primi de școală, trebuie să începem cu creșterea adevărat religioasă în familie, apoi în comună, în societate și în stat. Astfel, după câteva generații, ne-am apropiat de visul dorit, am dobândi prin această creștere un strat de oameni de o îndoită valoare morală. Atunci roadele învățăturilor nu vor lipsi. Vom avea pace în familie, pace în comună, pace în stat și între popoare.

Atunci toate jertfele enorme de sânge și de bunuri materiale, pe care războiul ni le-a cerut, nu se vor repeta.

Atunci vom avea pacea roditoare, care ne luminează mintea, ne îmbogățește inima și îndulcește raporturile dintre om și om. Atunci va veni împărăția lui Dumnezeu pe pământ, va fi pace și între oameni bunăvoire.

Să urmăm Mântuitorului, căci El este calea, adevărul și lumina. Amin.

Poșta de camp. 617, (Mars la Tour) 16. IX. 1918.

Comunicat oficial

— Dela M. C. G. —

În 26 Februar 1919:

1. *In Bucovina și Basarabia*: Situația neschimbată.

2. *In Transilvania*: a) Ungurii nu respectă angajamentele luate. Unități organizate și bande trec zilnic peste linia de demarcație stabilită, și atacă mișelește trupele noastre de acoperire. În ultimul timp atacurile au început a fi executate cu trupe mai numeroase. Astfel, în noaptea de 22/23 Februarie st. n. trupe regulate ungurești, însoțite de bande au trecut în 3 coloane linia de demarcație și au ocupat satele Garceii, Țigani și Zălau. Intervinând rezervele locale, s'a reocupat Garceii și Țigani. Acțiunea este în curs la Zălau.

b) La *vest* de linia de demarcație, omorurile și jafurile s'au întins în toată regiunea românească. Poporația s'a refugiat în munți, unde suferă de foame și de frig.

Marele Cartier General.

Nr. 10/1919

(51) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul neputincios Ioan Sârbu din parohia de cl. a III-a Cerbâl cu fiiiile Aranieș și Ulm, din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt: $\frac{2}{3}$ părți din toate venitele parohiale și ajutorul pentru capelani din visteria statului.

Concurenții sânt poftiți a-și înainta cererile concursuale la subsemnatul oficiu în termenul deschis și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 29 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiterat ort. al tractului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu
protopop adm.

Nr. 62/1919

(50) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Râpa de sus, protopresbiteratul Reghinului, rămasă vacantă în urma trecerii la cele vecinice a parohului Nicolae Gliga, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat a venitelor parohiale pe lângă restricțiunile din §-ul 26 al Regulamentului.

Concurenții să înainteze cererile lor la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis — iar pentru a se face cunoscuți poporului pot merge la biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare cu prealabila încunoștințare a subsemnatului.

Reghin, 28 Ianuarie 1919.

Oficiul protopopesc ori. rom. al Reghinului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma
protopop.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de **Emil Monția.**

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

Expedită recomandat, porto postal 40 fil. :-

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :-

Istoria bisericească
a
românilor ardeleni
de

Dr. Ioan Lupaș

protopop al Săliștei, membru al acad. rom.

Aprobată de P. V. Consistor Arhidiecezan gr.-or. român din Sibiu, prin deciziunea din 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bis.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană cu **10 coroane** plus portpostal recomandat 1 cor.

Regatul României**Ministerul de Finanțe**

Datoria publică

Imprumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919

Emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

Prospect

In virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919, Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, emite bonuri de tezaur 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest imprumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiunilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Bănătului și părților ungurene, unite cu Regatul României.

Imprumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 6000, și 10,009 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministrului de finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest imprumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cauziuni la toate casele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la aceleași case drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depusă în gaj) la casele publice (cassieriiile instituțiilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plata pământurilor parcelate conform proiectatei reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursa aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cinzeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest imprumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni speciale prin «Monitorul Oficial» cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest imprumut vor fi reductibile.

În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor libera proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu N. 3380 din 15 Noemvrie 1918. Cunoștință de dispozițiunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere

In baza prospectului de emisiune, subscrierea la imprumuturi cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- a) la băncile românești.
- b) la băncile săsești,
- c) la perceptorate,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecturi și preturi,
- f) la alte instituțiuni și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea

Cosiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adică una sută coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sânt datate de mai înainte, sau inclusive 1 Octomvrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu.

Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziare, are dreptul să închidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriitorului i se va libera o chitanță, constatând subscrierea și efectuarea vărșământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plătirilor, la locurile de subscrițiune.

Bonurile de tezaur definitive împreună cu opt cupoane de dobânzi semestrale se vor elibera cel mai târziu la Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, resortul finanțelor.

Șeful resortului: **Dr. Aurel Vlad m. p.**

(52) 3—12

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodi Zavorai.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto. Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Impărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15**—, plus porto postal **K 3**—
Legătură imitație de piele **K 20**—, plus porto postal **K 3**—.

Revanzătorilor li se dă **10%** rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecele de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul III: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Aduș de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane** plus porto postal **3 Coroane**.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădiță, dragi ne-avem.
Bădișor depărțitor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagănă-te frunzuliță.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliță.
Auzi, mândro, cucu-ți cântă.
S'a dus cucul de p'aici.

Caiet V.

Nou! { Măi Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Florică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sânt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Țarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV).
Hațegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramurăș.

Caiet V.

Nou! { Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 20'—

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.

Nr. 1. Doina lui Sorin.
„ 2. Mândruță cu ochii verzi.
„ 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Moș Marin.

„ 5. Melodrama.
„ 6. Cântecul Ilenei.
„ 7. De masă.
„ 8. Scenă.

Nr. 9. Cântec haiducesc.

„ 9a. Solo de fluiet.
„ 10. Brâu.
„ 11. Duet.
„ 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32'—

Rândunica, vals (ediția a doua)	---	Lei 5'—
Vioarele, vals (ediția a doua)	---	„ 5'—
Aurora, vals	---	„ 5'—
Quadrille, pe motive românești	---	„ 5'—
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	---	„ 5'—
Hora (Do ♯ minor — Cis moll) (ediția a doua)	---	„ 4'—
Nou! { Hora (Re ♯ major — Des dur)	---	„ 4'—
{ Hora (La ♯ major — As dur)	---	„ 4'—

Piese epuizate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: **LIBBARIA ARHIDIECEZANA Sibiu.**

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferență citită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia :

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omii și cuvântări bisericesti

de **Dr. Ioan Broșu.**

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.